

De parvulis trahēdis ad christū 54

nouerat soli plato dicat. Si at et alii no-
uerat nō corā alijs q̄s corā illis ip̄z plato
renelet. Lauendū ne q̄s aliquid sinistrū
alicui de alio loquaf nisi v̄l̄t ille de q̄ lo-
qui ab illo cui loq̄t emende. vel ne ille
cui loq̄t ei familiaritate iūgaf ab ipso
corrūpat. Correptōem aut p̄dicatiōem
nō d̄z dimittere platus ppter subsannatō
nem v̄bi sunt alio boni in malos. vel q̄s
uis oēs sint mali spes tñ sit de correctiōe
alias d̄z tacere vel p̄t ad aliū locū trāsire/
et fructum possit facere. Finit

De contumelia et

Contumelia p̄prio (cōuicio
quēdo iportat dehonoratōem
alicui in hoc q̄ alio illō qd̄ ē
atra honorē alicui deducit in
noticiā ei et alio et hoc p̄ v̄ba exēsō tñ
noie d̄r etiā eē in factis. Cōuiciū autē
est de honoratio alteri p̄ verba maifesta
tina vicioz ei culpabiliū vel naturaliū.

De p̄cto mortali

Pccati mortale fīm august. est
dictū vel factū vel cōcupitū qd̄
fit h̄ legē dei. Generalē reprætatiō
fit trib⁹ modis suggestiōe dele-
ctatiōe cōsensu. Suggestiōe et
trinseca fit in dicto vel facto hoīs vel dia-
boli. et hoc oī culpa car⁹ et macula si ei nō
cōsentit. Trinseca est delectatio in p̄mis
motib⁹. et hec maculā b̄z s̄z nō crimen.

Lonsensus in delectatiōe mortalis p̄cti
sicut est fornicatio est mortal. Qd̄ sic ē in
telligendū. Nā q̄ sic delectat. aut aduertit
aut nō. Si nō nō est mortale. Si aduer-
tit aut cito auertit se a cogitatione aut nō.
Si cito auertit se tunc est veniale. q̄suis
iter et iter in idē redeat. Si at nō auertit
se a cogitatōe rali quā bñ scit eē mali. tūc
aut aduertit piculū p̄cti mortal qd̄ est ibi
aut nō. Si nō adhuc ē veniale licet mar⁹
priore. Si at aduertit piculū qd̄ est ibi/
nec timeret sed scienter et voluntarie manet
in tali cogitatōe seu cogitatōis delecta-
tione tunc peccat mortalit. Finit

Tractatus de par-

Suul trahēdis ad xp̄z eiusde. m:
Jo. de gerf. Lancell. parisien.
Nite parvulos venire ad me
nolite phibere. taliū enī est re-

gnū celoz. Suprem⁹ legislator noster et
doctor xps sufficientē prebuit instructō
nē. tum doctrinis. tñ operib⁹ exēplis. ad
vniuersalē ecclesie decursum. p om̄i statu
et gradu regulandū. Ita enī recta fides b̄z
Et qm̄ portio ecclesie nō vilis est puer-
rū et adolescentiū cerus noluit idē christ⁹
ip̄sos absq̄z cōgruis institutōib⁹ p̄tergre-
di quinetā aliquoꝝ tūc p̄ntiū et oīm per
hoc futuroꝝ minus beniuolā indignati
onē vel insipientiā rudē vel altā plusq̄z
satis erat inflatāq̄ sapientiā cōpeluit eo
rū qui phibebat sibi parvulos offerri. Mi-
nado offerētib⁹. Sinite inqt parvulos ve-
nire. Et transq̄z ab eo q̄rereſ cur hoc ita
sineret. subiūxit causam p̄cipuā et diuinā
dicēs. Taliū enim est regnū celoz. Et in
Marco sic habet textus. Discipuli autē
cōminabātū offerētib⁹ qd̄ cūvidisset in
digne tulit. Et ita illis. Sinite parvulos ve-
nire ad me et ne phibueritis eos. Seq̄tur
Et cōplexans eos. et ip̄nēs man⁹ sup il-
los benedicebat eos. Que verba si cū suo
pondere sententiaꝝ cōsiderem⁹ ingentē
prosperitas acerbe mordacisq̄ inectiōis ma-
teriā habebim⁹ in eos q̄ parvulos salutē et
accessum ad xp̄m p̄rediūt. Et ita profe-
cto audire digni erūt qui tales sunt. Et
ablit oīs amaritudo reprobētionis. pcul
esto oīs substomachatio p̄teruiens. imi-
temur parvulos simplicitatē de parvulis lo-
cuturi. nihil hic contentioſa animositate
declamem⁹. Attendam⁹ pot⁹ q̄modesta
increpatōe in discipulos v̄sus est xp̄s eti-
am dū indigne ferebat. Sinite inqt parv-
ulos ve ad me. Contemp⁹ deniq̄ sermonē
p̄ parvulis. nō magnope p̄santes rudia
et vulgata verba si op̄ est balbutire more
nutricū et matrū. bleſo ore sermonē cū p̄
unlis dimidiātiū. dūmodo sic intelliga
tur illō qd̄ dicere volū satis est. Tū ad
animandū docendūq̄ parvulos venire ad
xp̄m. Tū ad tollendū vias scādala magis
q̄ ad quēpiā satirica dicacitate acris coar-
guendū. Sub paucis igīt cōsideratō
nib⁹. quatuor nūero. ordine lucido distin-
guat p̄ns op̄sculū. Prima cōsideratio
erit de parvulis quāta necessitate cū sui et
ecclesie vtilitate veniāt ad xp̄m. Secun-
da cōsideratio loqueſ de scādalizantib⁹ p̄
parvulos. dū eos variis modis nō finūtveni
re ad xp̄m. Tertia subiungat de laudabili
studio eoz q̄ reducūt parvulos ad viam q̄

De parvulis

ducit ad xpm Quarta poneſ apologetica
pro baculo mee defensiōis et ſimul exhor-
tabit puulos p me indignū ad xpm veni-
re. Submittit tamē oſia/autoritatē be-
niolle ſuperioris mei in hac pte. Et neqz
ſenſum p̄pitiū/ neqz pudentiā neqz iudici-
um/ preponā amicor̄ meoz ſpūaliū con-
ſilio. ut ſit zelus meo hac hūilitate tēpera-
tus. ne vt ſic currēs incurra. Ubivero iſti
mecū ſenſerint. reliq̄ om̄ia que hoīes aut
carnales aut malivioli aut ad pauca aspi-
ciētes enūciauerint/cōceptur̄ ſum leuit/
ſciens cū Hiero. q̄ p infamia et bonam fa-
mam/ puenitut ad christum.

a Prima cōſideratō

De parvulis quāta necessitate cū ſui et ecclie
ſie vilitate veniant ad christū.

Bonū est viro cū portauerit iu-
gu ab adolescētia ſua. Jugum
illud itellige qd̄ xps aſſeruit ec̄
ſuaueſ onus leue. Hui ſentētive veritas
fundat p̄rio in augmēto diuine gratie/ q̄
tribuſ exercētib⁹ ſe ad eā/ cāto abūdant⁹
quāto cūt⁹ ac dīnt⁹ hoc egerint. Ubivero
maior est grā in aīa/ magis eſt ipiſ ſotrix
nutrix conſeruatrix atqz roboratrix. Et e
regione plerūqz fit iusto dei iudicio ut q̄
grām dei vel neglexerit vel repulerit. abu-
tēs donis dei et talētis ſummi patrissamī
liaſ in p̄rio etatis vigore dū ſas erat. poſt
modū ad eāveniēdi nequaqz recursus ha-
beat. Sz absqz dei gratia q̄s ſaluabit: q̄s
ſubſiſter: q̄s nō potius in p̄ceps vel i dā-
nū ruet. Si tu in puericia cū deū nondū
offendisti/ nec p̄meris falſe peccator̄/ ne
q̄s (vt dicas) aſcendere ad virtutes/ qd̄ ſi
er dū hostis fueris. dū grādīſ criminū ſar-
cina/ ceruicē ſenectutis curuabit et p̄mer̄.
Porro quis neſciat/ p̄imittias floren-
tis etaris ſicut et in plātis et vineis et reb⁹
ceteris. acceptiores exiſtere ac pindē obſe
quia puuloz gratiora eſſe q̄ ſenū debili-
tator̄. qui nō vicia deſeruit ſed a vicijs re-
linquūt. Optima queqz dies miferis mor-
talib⁹ cui p̄ia fugit. ait egregius poeta
Amplius ſi cōſuetudis virt⁹ attēdit. que
ab areſtorile (voce expientie proferētē) ro-
cat altera natura. p̄ſpicuū erit/ nihil mala
cōſuetudine onerosiſ amari⁹ atqz deteri⁹/
et bona cōſuetudine nihil facili⁹ ſuauius
diuini⁹ q̄. Propterea cōſentīt p̄hi oēs et
poete cū theologis/ nō paꝝ referre/ iuu-

nes ſic vel ſic affueſieri. Adeo in teneſ as-
ſueſere multū eſt. ait virgili⁹ Hinc iubet
Tullius. Optimā formā viuēdi eligēdā
eſſe quā iocundā reddet consuetudo. Dō
maleſers/ affueſeſ ferēs/ ait naſo. Et flac-
cus ſigit equū docilē/ tenera ceruice ma-
gister Tre viā quā moſtrat eques. venati-
cus ex quo. Tpe ceruinā pellel latraue-
rit aula. Militat in ſilvis catul⁹ nūc adhi-
be puro pectoreverba puer. nūc te melio-
rib⁹ offer. Quo ſemel eſt imbuta recēſ ſer-
uabit odorē dīn reſta. Pōſtremo ſi ma-
ximā vim cōſuetudinis/ puerſe legeſ ſa-
crilege ſupſtitōnes oſtendunt ut Quattro
iſ comēmorat/ ſimilit et vicioſi mores p-
ut cōquerit Augu. et aliorū plurimi. quiſ
dubitabit affueſationē in vera religiōe et
castis morib⁹ plus habere virtut̄. qñ ad
iungit et opitulaſ ſicut p̄dixim⁹ gratiē di-
uinit⁹ inspirate/ prepotēs auxiliū. Quo
circa/ mea crebra mens exhorruit dum ſo-
nabat iuueniū ſubuerſiuus illeversus. An-
gelicus iuueniſ ſenib⁹ ſathanizat in an-
nis. Plane nō video q̄ de ſathanizatē in
ueneſperandū ſit in ſenectute qñ peruer-
ſis inclinatib⁹ aſſeſſerit puerſor cōſue-
tudo/ ſi angelizans iuueniſ et vicijs obni-
tens/ in ſenio ſathanizat. Sz blaſphe-
mū hoc puerbiū adiuenit errās vulgus
ut reliqua multa. Ad qd̄ ita: Ad patroci-
niū vicijs p̄ditissimoꝝ nequissimoꝝ p-
nuuloꝝ ſuoꝝ. quoꝝ maior incōpabilit̄ eſt
copia. quatin⁹ non tam eos corrigere/ ab
errore viariū ſuaz⁹/ q̄ ſi non irridetur a cō-
ſocijs timorat⁹ et bene iſtitutis (q̄ pro-
fecto ſunt rara auis in terris) quib⁹ in eſt
veretiā mal'obſtā ſonatib⁹. At heu-
ita iā eſt. In puuliſ laudat inuercunda
frons. Procaryultus. Impurū os et blaſ-
phemij et obſcenitatib⁹ affueſtū. Lubri-
tas in oculo. In geſtu ois diſſolutio. Sz
vere quales ex talib⁹ puuliſ prodeat viſi
atqz ſenes/ perſentit nimiuſ christianitat̄
quotidiana calamitas. Non fallebat er-
go ſed circūſpectiſſime cōſiderabat q̄ af-
firmauit/ reparatōem moꝝ ecclesiasticor̄
ſi querat fieri/ inchoandū eſſe a parvulis.
Quia enī minus corrupti/ minusqz tena-
citer infecti ſunt/ capaciores inueniuntur
doctrinā ſalubriū. Eſti hoc fortassis nō
ſatis ad proſectū. Iſtud enī notasse videt
areſtōiles dicens eos ineptos auditores
moſalis ſciētiae. nolens p hoc negare ipaz

eis utilem existere. nisi dixerimus eum subiungit contrarium. Parvuli quippe apti sunt ad accipiendo bonorum studiorum exordia quando nondum falsas opiniones alius imbibetur. quando nondum radicitur herent punctione ad iniurias in eis. Utres sunt recentes pro liquoribus optimis. Non uelle preterea plantationes que sequuntur leuiter quo ducetis manu deflexerit. Omnia hec secus in senibus plenis dierum malorum. quos citius frangas quam flectas. Si potest inquit Jeremias mutare ethiops pellim suam. et pardus varietates suas ruos poteritis benefacere cum didiceritis malum.

O si iuxta deductorem banc reparatio ecclesie et eius cultura inicianda esset a parvulis (sicut esset) Abi precor efficaciam sanctissimum opus exercebitur quam in celeberrima civitate parisiensi. Ibi sunt enim parvuli qui per universalem dispergent christianitatem. Esse quoque poterunt aliorum doctores instructoresque comedissimi. maxime domesticorum. Et hac pterea consideratione consequens est: nullum magis inimicari ecclesie et preparare omnia antixponit demolitiones eius. quam facto aut verbis clam vel palam obuiantem vocis Christi. Sinite parvulos venire ad me. rete:

Consideratio II

Scandalizantibus parvulos duabus variis modis eos non sinunt venire ad christum.

Quod scandalizauerit unum de pusillis istis minimis qui in me credunt expedit ei ut suspe. mo. assi. i. c. e. et demer. in pro maris. Christus hoc dicit. dubitare nefas est. Nec oportet in hoc verbo tamen duxat mistico intellectu. transferendo ad pusillos spirituales quando litteraliter etiam potest intelligi de pusillis estate. Et accipitur forte principius et prius de eis. tanquam scandalum piculo sius longe sit ipsorum quam aliorum credentium. quoniama teste Oratio. Talis quilibet est cereus in vicu flecti. et dum semel corruptus est. non equiter leuiter ad virtutis formam et caracterem reducitur. Propterea talium scandalo precautus. Satiricus. docuit quod maxima debet pueru reuerentia. ne scimus quod fiat impudicum prauum et obscenum in offenditione sue puericie. Ad hoc credit verbum Christi promissum. Sinite igitur. Omnis qui per scandalizans parvulos suo accessu ad

christum obuius est. Quius denique iussionis utroque similis fere causa ponitur a christo parvolorum videlicet dignitas. Nam prius dictum est talium esse regnum celorum. Hic assertit quoniama angeli eorum semper vident faciem patris sui qui in celis est. Nunc superest enumerare modos scandalorum parvorum obstaculum. Est enim scandalum dictum vel factum minus rectum probens alteri occasionem ruine. Omnis idcirco peccare vel cadere facies parvulos in via mortis gradientes ad christum. scandalizat eos. Hoc autem dupliciter fit. Nunc opere nunc sermone. Et utroque dupliciter directe vel indirecte. Indirecte quidem scandalizat aliquis. dum non prohibet scandalum. quando sua autoritate vel officio posset et deberet. quemadmodum negligenter naute submergit nauem. Aut certe dum volens quispiam prohibere scandalum impeditur seu contumelias apertis seu detractionibus occultis seu damnis et alijs aboli mille machinam etis. Utrumque istud scandalum prebuisset nisi sunt discipuli. dum et prohibebat parvulos venire ad christum et cominabantur offerentibus. At vero quam irrationabiliter hoc egerint et non sum scientia. Indignatio christi subsecuta aperte dat indicium. Quos videns Iesus inquit euangelista indignatus. An operis huius tua tibi videtur indignitas que ad indignationem commouere potuit dignissimam Iesu mitatem: qui ipsius benignitatis fontem valuit quasi turbare serenum. Non interim memini litteris expressum quod factum aliud indigne tulerit Christus. Qui etiam ipsa publicanorum et peccatorum facinora mansuetate ferebat. dum indignabatur falsa phariseorum iusticia acclamans. Tunc cum peccatoribus et publicanis manducaret. Utitemus utrumque scandalum fratres ne cadat indignatio Christi super nos. Nam indignatio principis mors. quantum agit dei. Scandala quidem operum et verborum que palam et directe tenduntur adolescentium pedibus. nemo non intelligit. Huc enim qui gloriantur non solum cum male fecerint et exultant in rebus pessimis sed diabolica pueritate socios quot possunt facinoribus suis accumulat. quasi scilicet ad nil aliud intendere videantur quam ne soli pereant. aut ne parvum comiciati detrudantur in infernum. Talem olim catilinam

De paruulis

passa est romana res publica. et nūc pluri-
mos experitur ecclesia. Excecauit enim eos
malicia eorum. ut a fide discedant. et ut dati
in reprobū sensu agat ea que pridē apo-
stolus ad Romanos scribens enueravit.
et quod vir illius credere poterit) lōge de-
teriora et abominabiliora. Nec sufficiunt
sue dānatissime perditissimeq; perditio-
ni/extranei et proiecti/ ipsi nulli proximi-
tati sanguinis/nulli innocētie et angelice
puritas et at nulli parti sanctissime par-
cunt. quin omnia fedent/ omnia cōmaculēt
execrandis flagiciis. Tanta est nimirū li-
bidinose voluptatis effrenatō. tā fas omne
nefasq; confundit furor inflāmatus et p-
fundatus vīctorū. ita ut recte senserit. Ori-
genes qui nihil referre posuit. inter demo-
niacum et alii passionibus suis agitatū.
nisi q; amplius addo. demoniaco enim pe-
na sola est hec vexatio que alteri ad culpā
detestabilem imputat. Miremur ergo
si nostra tempestate plus solito/ sensus et
cogitatio hominis/ prona sunt in malūz
ab adolescentia/quando cū primaria cor-
ruptōne nature sūgunt puuli; quasi lac/p-
sonalem ut sic loquar saniem peccatorū.
Adde q; multorū parentū et magistro-
rū cura/ vel nulla vel ultima est/ de puulo-
rum suorū moribus et eorum disciplinata
custodia. Quid ergo stupendū absq; du-
ctore positi i via lubrica et tenebrosa (q; angelus domini malus psequitur) cadūt
ex facili. Utinam negligere eos solum
esser. Ponuntur ante oculos suos talium
operū dictorumq; nefandoz exemplaria
immo et picturarū ignominiosarū et scri-
pturarū lasciuarū simulacula. ad que aspi-
cientes/ quid non nisi prauiter opentur?
Audi satiricū. velocius et citius nos cor-
rūpunt exempla domestica/magnis cum
subeant animos autorib; Preterea quid
ager filius/nisi quod viderit patrē facien-
tem? Ad quod retorquet puerbali illud
eglogici carminis. Patrem sequit̄ sua p-
les. Ita cuenit ut iam desit in multis re-
mediis locus. quia que fuerātricia/mores
fiunt. iuxta Henece verbū. Nonne que-
so scandalū hēc tibi esse pessimāvidetur
pro puulis precipitādis in via morumz
Et retalibus palam scandalizantib; nō
iam vnum sed multos ex pusillis christi
quos nō sinūt venire ad christū. Et ve-
ro si scādalifantes in obscuro et in occulto

rectos corde/deteriores sint/ nō mor dif-
finio. Iste sunt (ut dixim?) qui ponūt scā-
dalum nō immediate et apte ante pusillo
rum pedes/ sed velut a latere. Nam ducto-
ribus eorum et instructoribus insidiā-
tur eos subsannat et infamant et calumni-
antur. quasi nō deuotōne et religiosa pie-
tate cōmunicent puulis in doctrina/ sed
vel curiositate. vel hypocrisi vel fictōe ali-
qua. Decect vulpina immo diabolica
calliditas. que ex obliquo insidiāt mor-
dens ut coluber/ non sinit punulos venire
ad christū. In qua peste minus est reme-
dij q; in prima. quanto minus expelli p-
hostis occultus q; aptus. Tales cōpesce-
re debuissent illa sapientis preceptio. No-
li prohibere benefacere. Si potes et ipse
benefac. Q; capiet nobis has vulpes
paruulas que demoliūtūt rīneas et florē
tem ortū ecclesie calcant. subintrāt enī et
repunt ex occultis. nec illas deprehēdes
nisi per vestigia. Et que sunt. hec vestigia?
Conculcatio certe florū quorūlibet pul-
cerrimorū. et euulſio salubrū plantatio-
num. et q; rarissimus cultor accedit quin
culpetur. Sed quo portento ex homi-
nibus fiunt vulpes. et qua voluprate (di-
cam potius malignitate) ista agunt? Re-
sponde de nōnullis. eos forsitan timerese
detigi. Alios torquerūtū edap. si quod
nō agūt fiat ab alijs. Alios fidei religiōis
q; contemptus etragitat. apud quos pie-
tas omnis/ non nisi fatua quedā et anilis
stoliditas iudicat. Reliquos nihil horū/
sed sola tepiditas devotionis euomi di-
gna/ vexat et languidos excruciat. Ue-
mundo ab his scandalis. expedit autorib;
magis mori. quoniam tot animaz pe-
untū a via dei rei sunt/ q; clam vel palā
scandalisant et pdunt. presertim dum nō
sinunt paruulos venire ad christum.

Consideratio III

De laudabili studio eorum qui reducūt p-
nuulos ad viam que ducit ad christum.

Qui cōueri fecerit peccatorem
q; ab errore vie sue/ saluabit ani-
mā eius a morte. et operit mul-
titudinem peccatorū. Et hoc
verbo trahere potuit Gregorius. Nullū
esse deo acceptius sacrificiū q; zelū aiārū.
Q; si tanta solitudinis inquietudine. si
tot vigilij et curis immortalib; p media

vite picula querunt homines saluare res vanas iamia perituras. si colligere satagunt viles terrenaz opū sarcinulas. q̄s Apo-
stolus arbitratur ut sterco. **E**t dum hec agunt laudantur ut industrii ut diligen-
tes ut officiosi et viles reipublice. **V**ide
te oro quāta est vel inertia vel infidelitas de animaz immortalium salute nō curare xpianos immo qualis est illa impudētis
fama pueritas eos inculpare. r̄hsqz nūc aptis nunc occultis prepedire qui puu-
los ducere satagunt ad christum ne corru-
ant in baratru. **S**ed oportune et ipso-
tune diebus festiuis et profestis extrahit aliquis bouē asinum a fouea et luto et nō
prohibetur. **Q**ua ratione coarguit aliq̄s ranq̄ importunus et stolidus si iugis stu-
dio omniq̄ tempe trahere conet animas ad christum. animas infixas in limo pro-
fundit. vicijs obrutas. catenatas peccatis
vinctas in mendicitate et ferro. **Q**uod cungs potest facere manus tua instanter
opare ilbet Salomon. Et rursus mane
semina semen tuū et vesperē ne cesset ma-
nus tua. quia nescis quod mag' oriatur
hoc aut illud. et si vtrūq̄ simul meli' erit.
Contemnit amatores reprobi verba q̄/
liber hominū dum male cupitis fruātur
amoribus. et zelator christi ad leue flatuz
vocis cuiuslibet velut ad mote trepida-
bit arundinis embram. **S**piales do-
mus dei. templa et sacraria spiritus sancti
vimentia / ciuitates sanctorū. regna cele-
stia in terris passim succendūt rapacib'
et infernalibus flāmis omniū vītorū et
opitulari nostra lentes et inertia. **P**or-
ro quantis extollerētur fame preconijs. et
medicus gratis ingerens operas suas sa-
nandis egrotis. et adiutoriis sine questu
patrocinias. et artifex omnis sue artis utili-
tatem nil retrahētibus impiens. **Q**ua-
lis igit̄ erit inter xpianos nō iusticiā s̄ in-
fania. si medicus sp̄otaneus animaz ad-
uocatus et artifex salutis earuz et inculpa-
escibilis prohibet. **P**aruuli homina-
tim tot quotidianus pestilis alloquij syrgē-
tur ad malū et nullus vltro cōtradicit nec
virtutū partes agit pro incitamentis ad
bonū. **D**eniq̄ puuli dira fame spiritus
excruciati petunt panē et nemo erit qui
frangat eis. quinetiā obstabit frangētib'
Non ita docuit christus non hec egit.
Nam in p̄gregandis animab' compauit

se galline. qua nullū aliud animal erga fe-
tus suos (vt augustinus ait) magis infir-
mat pietate demittitur ale. plumeqz bir-
te fiunt. raucescit vox querula. obliuiscit
ipsa cibi. et incredibili supravires animo
sitate pullos tueſ. **E**t nos qui xp̄i sectato-
res dici volumus in hoc ope torpescem'
obseruabim' tempa. mēsib' cotis quiesce-
mus: absit. **I**nueniūtur autē modi plu-
res reponēndi puulos in via ducente ad
christum. Unus est p̄dicatio publica Ali-
us ammonitio secreta. Ali' magistralis
disciplinatio. Reliquis et hic xp̄iane reli-
gioni proprijs est confessio. **S**entiat alius qd voluerit ego ī simplicitate mea
iudico confessionē. si modo recte facta fue-
rit esse directricē efficacissimā ad christū.
Aperiūtur enī per eam morbi peccato-
rum intimi. si docte prudenter et morose
scrutatus omnia fuerit confessor obstetri-
candi scientiā habens ad educēdū ex ani-
ma colubrū tortuosum et ad ejciendū vi-
rus pestilens a corde. quo manēte nullū
vnc̄q̄ pituli spiritus crescer in christo. sed
iugiter morbidus et languidus immo pe-
nitus emortius et sepultus iacebit in ster-
quilino peccatorū. **A**c proinde nullum
opus vite nullum motū ducentē ad chri-
stum p̄duceret ex se. et sanies pro sanguie
concreceret. dū spina peccati confixa ma-
neret in vulnere q̄netiā misera conscientia
stimulis mortis itrosus exagitata ober-
rans rapetur aliorum p̄ vias difficiles et
ad inuentōnes desideriorū mortiferas
Addo q̄ alibi nulla potest fieri monitio
accōmodatior q̄s in confessiōe. nulla con-
ferri medicina aptior egritudinib' vicio-
rum. **E**rybi quoq̄ potest adhiberi p̄lerua-
tio cautor pro futuris. **A**ccero fatebi-
tur aliquis ita se habere. sic tamē fatebit'
q̄ nō nisi semel in anno vel ad multū q̄/
ter opus istud circa eundē puulū exerce-
ri cōgruat. **A**d quod nouissime r̄nsuz est.
dum de diligentia mūdanorū sermo ha-
beatur. q̄d nō obsistimus isti sententie
velut quotidie suadeam' eundē confiteri
Utinā vel semel in anno putuli comple-
rent vnicā debita integritate confessionē
Sed quoniā multi sunt et tempus illud
pasce breuiissimū est vt non vacet curatis
et specialiter penitentiarijs inquirere suffi-
cienter ad fundū de omnibus expedit ut q̄
liber puulorū (immō necesse est) semel re-

De parvulis

censeat cum prudenti confessore/ totū vite
sue decursum. nō in transitu. neq; strāgu-
lato ore. sed diutine et pfecte. ¶ Resultat
ex hinc triplex profectus. In puericia siq;
dem multi seducti pl^o q̄s diabolica rabie/
multa faciūt vel patiūtare enormia nefan-
daq; qualia vel loq; nesciūt vel nō audēt/
nisi p̄moniti et interrogati. de quib; tunc
edocentur. ira tamē ne mala nescita male
doceant. nisi forsitan cū detestatōne he-
mentissima si ita res inciderit et funditus
expurgant. Secūdū sciūt pro futuro q̄ et
qualiter cōfiteri tenent. instruūtur q̄z nil
in confessiōe mentiri vel celare deinceps.
Tertio quietant suam in conscientia. duz
ad p̄terita delicta postmodū in grādeuio-
ri etate verecūdūs cōfidenti vident se nō
astrictos et q̄ de p̄tate et discretione p̄feso-
ris nulla postmodū scrupulositas exori-
tur. nec ad supiorē remittuntur. Nemo par-
uos hos fructus esse iudicabit. q̄ cognos-
cerit quāta est vis tyrānica pudoris in q̄
busdā. et plus in feminis. q̄n presertim hor-
rida ipsoq; etiā cogitatū abominabilia
facta/miseram animā cōstuprauerūt resq;
ad verticē simul cū corpore. Quisquis hec
scire potuerit fatebit opinoz fere nō min⁹
esse si tales apiant os ad confessionē inte-
grā. q̄ si naturaliter muto reparet vox ad
loquendū. ¶ Dicit aliquis mihi vel alte-
ri opas suas circa puulorū monitiones et
confessiōes impendēti. Stulto labore cō-
sumeris. Cur ita? Quia nimirum. vel fin-
gunt. vel mentiūtur vel mox recidiūt ad
vomitū. ¶ Sed respondem primo ad xl
timū. quia grādeuis etiā vt presbiteris/q̄
tidianus est redditus ad peccatū. Nec pro-
pter hoc desinūt cōfiteri. Nunq; sentinā
nauis exhauriēs idcirco deserit opus. q̄
redit tantundem aque quantū expulerit?
Pugnamus cōtra vicia ait Sene. nō vt
vincam sed nevincant. Si quotidie ma-
nus sordidant. non minus abluiim illas
quia et si redeat sordes nō ea tenacitate co-
berescunt. Porro mentiri nonnūq; aut ce-
lare se paruulos nō ignoro. in ipso preser-
tim aggressu confessiōis. Utinā nec adul-
tis hoc adesset viciū. sed pedetenti extor-
tur veritas. cū bonis monitionib;. cū in-
terrogatiōib; artificiosis sedulisq;. Et si
non tūc vel subito. siet hoc in posterū. dū
invaluerit timor dei. et eoz carnes cōfixe-
rit. Q̄ si quosdā despexerit deus ita vt eos

corriger possit nemo prout sapiens loq-
tur/nibilominis plures emēdanfer si vt
sic sola anima in mense vel anno saluaſ/
non pdita est occupatio. caritas opiet ml'
tititudinem peccatorū. ¶ Quisquis igī
memor est delictorū iumentutis fuerit alio
rum plurimoꝝ sicuti mihi conscius sum
effeuicat ad opus hoc qđ tegit peccata. et
tegendo remittit. cōuertat impiū ab erro-
re vie fuerit liberat animā ei⁹ a morte. ¶ Vos
precipue rectores et p̄ceptores puulorū di-
sciplina erga eos sedulā cōseruante. Hocei
bona fide et pia fraternaq; deuotōe nō q̄
si iubens aut de vobis aliter sentiēs com-
moneo. Ipos quoq; nō dico nō prohibe-
re venire ad christū sed ducite. ¶ Et qm̄
nullū animal facilius. q̄s puuli a puulis
mutua cōtagione ledit. restrū sit studiū/
circūspectōne vigili. p̄spicere q̄s er nūero
discipulorū vestrorū/ prae fedeq; sit infē-
ct? Unica prava pec⁹/ inficit oē pec⁹. Et
vni⁹ adolescēs sordidi mores/ plures ex-
cōsortio sanos inq̄nant. Qū pueris puer-
teris denūciat propheta. Et de qbusdam
ait. Cōmicti sunt inter gētes et didicerūt
opera eorūt. Q̄ si furtū etiā modica opū
tempaliū dum sentiretis fieri/ cauta inq̄-
sitione et sollicitudie prohiberetis/ vel cor-
ripiēdo vel cōciendo culpabiles. Attēdi-
te q̄ furtū aliud nullū damnosius. nullū
q̄ execrabilis sacrilegiū/ q̄ tollere p̄ciosas
puulorū aias/ q̄ templū dñi sc̄m (qđ ipsi
sunt) pueris seductionib; violare fedare
demoliri subiuertere. Quam obreviosos
et si nō om̄es ejcere potestis. Tempē enī
bonis mali cōmicti sunt. Illos saltē no-
rate. qui nefanda p̄nicie/ palam nocēt ce-
teris. ¶ Sed dices. Tales nulli sunt nul-
los inuenim? Utinā nulli. utinā vel solū
pauci. At vereor ne aliter cōperit habeat-
is. si diligenter vestre oculos ad hāc rem
studueritis apire. Et certe fieri poterit. vt
vnius publica correctio/ plurimos dein/
ceps a peccandi libertate cōpescat. et talis
peccandi. qualr̄ nec apte nomiāre pudor
sinit. Discedent fortassis ab illius regimi-
ne qui hoc egerit nōnulli. dicentes quo-
niā durus est hic homo. Sed speranduz
est tum in diuina puidētia. tum in bona
fama eius inde secutura. q̄ alij meliores et
numero plures subintrabūt. nihil enim
virtute amabilius. nihil qđ magis allici
at ad sui p̄sortiu. ¶ Deniq; monitos oēs

volum' cautos esse/ ne q̄buslibet impro/ perare valeat puulorū aliq̄s/ verbū p̄phete
 In via hac qua ambulabā/ abscondērunt
 supbi laqueū mibi. Et rursus. Intra iter
 scandalū posuerūt mibi. Quo pacto sic?/
 impediēdo sc̄z eorū aliquē/ vel adiutores
 suos/ ne verbū compleat dñi quo ait Si
 nite puulos venire ad me. &c.

B Consideratio IIII

De apologetica pro baculo mee defensio
 nis et simul exhortabif puulos p̄ me indi

gnū venire ad christum.

Poccupat' fuerit homo in ali
 quo delicto. Vos q̄ spiritales
 estis/ h̄mōi instruite: in spū le/
 nitatis/ cōsiderans seipsum ne et tu tente
 ris. Exprimimus mox fuit q̄ dicit Ars
 artū est regimē aīaz. Quanq̄ ita nihil si
 ne arte noſtri t̄pis hoīes et sacerdotes at/
 tentare p̄sumūt. et ceci cecos ducūt. Jo si
 ruina multiplex imineat/ q̄s ammirabit?
 Adeo iā indignū videſ ap̄d mltos/ si q̄s
 et theologis/ aut famar̄ in l̄ris/ vel ecclia
 stica dignitate p̄ditus/ ad hoc se op̄ incli
 nauerit. presertim circa puulos. Qd mihi
 (q̄r in talib⁹ eē putor momēti alicui⁹) in
 fabulā et ip̄operiū cesserit. Et sane mihi
 videntē discipuli domini adhuc tunc cele
 stū par̄ capaces/ hac insipientia laboras
 se/ phibētes puulos offerri xpo reputan
 tes videlic̄z indignū eē si tant⁹ magister et
 doctor eoꝝ t̄ps/ huic h̄uilitati subiaceret.
 Cōuincit autē ipsos sic sentiētes/ tā exē
 plum xpi q̄s verbū premissum Ap̄li. In q̄
 vult aliorū instructores cē spūales et spū
 lenitaris p̄ditos et cōsiderantes seipsum ne
 tēptentur. Tales vero q̄s rari sint cogitare
 stupor est. Da mihi aliquē et dicam q̄ spi
 ritualis est/ q̄ spūal' roia dijudicet/ q̄ didi
 cerit ex eis q̄ passus est cōpari. q̄ grat non
 q̄ sua sunt sed q̄ iesu xpi. quē totū replevit
 charitas. h̄uilitas et pietas/ vt nullū in eo
 locū vanitas et cupiditas inueniat. cuius
 cōuersatio in celis sit. q̄ tanq̄ vn⁹ ex ange
 lis dei/ nec b̄ndictōe nec maledictōe mo
 ueat exēplo eoꝝ. neq̄ ex ministerio/ occu
 patōnis sue inferioris/ signa deferat. nec
 sordes cōtrahat pestiferas. Alioq̄n qd si
 bi p̄derit si vniuersum mūdū lucret et ani
 mesue detrimentū patiaſ nō audiēs iubē
 tem. Dicerere aie tue places deo. Talde
 nīq̄ q̄ nullis stimuleſ aut allicias formis

corpoꝝ. sed abstractus in sublimi arce ra
 tiōis/ in sola animaꝝ p̄spicaci q̄litate ver
 setur. Quādiu enī ifta tibi deerūt/ et repē
 tevel suscipiōib⁹ in q̄taberis vel nimis ter
 reberis vel gloria turgesces. aut contract⁹
 eris infamia. carnalis es. nō spūalis. nec
 dum satis idone⁹ q̄ alios instruas in spū
 lenitaris. Quo fit. vt ad hoc res redeat. vt
 inculpari poti⁹ de temeritate q̄s de nimia
 humiliatōne debuerim/ dum officio spi
 ritualiū viroꝝ memet immisceo. volens
 puulos instruere p̄occupatos in peccatis
 tanq̄ si testudo terrestris/ se pennat⁹ aui
 bus cōsociet. Sed qd agā: Sentient
 aliter quidā ex hominib⁹ etiā beniuolis:
 Cōminant vel mihi vel paruulis/ ne acce
 dant ad me. et hoc alia multiplici ratōne.
 signāter quadruplici id arbitrat̄ recte fa
 cere. Allegant q̄ppedisparitatē moꝝ mi
 bi cū puulis. Allegant officij dignitatem
 occupandā ad maiora. Dehinc causant
 loci et tempis importunitatē. Postremo
 metuūt rei insuetudinē ab emulis calum
 niabile. At vero tractem⁹ pauca de sin
 gulis. Dicūt et veꝝ est/ magnā esse dispa
 ritatē moꝝ debitorū mihi/ ad mores puu
 lorū. Hibilominus si prodesse voluero/ vt
 meos mores suis cōtemperēt ad subleuā
 dum iacentes/ altiore me deprimā neces
 se est. Non bene cōueniūt nec eadem sede
 morant̄/ maiestas et amor. Attamē sicubi
 deest amor/ qd p̄derit instructio. dū nec li
 bent audiēt. nec dictis credent. nec impa
 tis obediēt. Quare maiestatē oport̄ om
 nē euere. et pro puulis puulū se facere. se
 clusis tamē vīcīs. et projecta longe om̄is
 impudicii nota. Adde q̄ naturā esse cō
 tumacē/ testatur. Sene. magis ducitur q̄s
 trahit. Habet preterea hoc propriū gene
 rosa in doles (quod et irrationabiles et be
 stie et aues docēt) vt blādicijs q̄s terrorib⁹
 magis capiaſ delectaturq;. Deniq̄ puu
 li verecundissimi/ quo pacto detegere
 peccata sua turpia/ apud cū quē vel odi
 rent vel timerent. Apud cū rursus qui nō
 prius eis p̄suasiss̄ se cis fidū esse. beniuo
 lum secretū et amicū. hoc autē p̄suaderi ne
 quibit. si nō modeste arriserit ridentibus
 cōgratuleſ ludētib⁹. collaudet studia eoꝝ
 bona. si nō vitet acerbitatē et cōuicia in
 increpatōe sua cū om̄i levitate et mansue
 tudine. ita vt non odisse eos sed fraterna
 liter dilexisse sentiat. Propterea tollens

5

De Paruulis

condescensionē affabilē et comicā a viro
cum puulis/ vt efficaciā sue confessionis
et cōmonitōnis euacuer/consequēs est
Persuasum sane habeo: sic egisse oī apō
stolū Alioquin quō factus fuisset omnia
ad omnes vt christū lucifaceret. si pariu
los excipias/ad quos nō factus sit puul⁹
Qua autoritatē preterea mādasset patri
bus de filiis humane tractandis/ neq; p/
uocandis ad iracūdiaz ne pusillo animo
fierent/si puulorū velut indigna horruis
set consortia. **E**nd quid argumētis ni
timur cuī hoc ipsum ab apostolo expres
sum sit. **F**acti sumus inq; puuli in medio
vestrū: tanq; si nutrit̄ soueat filios suos.
Ponderemus iteꝝ obsecro q̄ ratiōne iu
bet apl's instruere p̄occupatōs in delicto
aliquo/in spiritu lenitatis. **E**t videam⁹ si
hoc nō prius egerit et docuerit legislator
noster xp̄s. **L**um enī proclamans inui
tasset. Venite ad me omnes qui laboratis
et onerati estis. subiunct̄ pro re ad hec ne
cessaria. **D**iscite a me quia mitis sum et hu
milis corde. **P**lura in retusis patrum
historijs ad hāc rem traduci possent testi
monia. In quib; nihil ita efficac̄ ad corre
ctiōem emendationēq; multorū/ repertū
est/ quēadmodū est lenitas. **N**ihil enī ho
minū melius est facilitate et clementia ait
Comicus. Nonne iohānes ille diuinorū
conscius et conscriptor secretoꝝ latronis
et homicide p̄ditissimi manū oscular⁹ est?
vt̄ lucrare. **Q**uis egregiū doctorē Au
gustinū tanq; fidus aliqd̄ beniuolū adq;
suum ecclesie: ambrosius. **Q**ua virtute: vt̄
q; beniuolentia et mititate. **E**pi inq; au
gustinus dē eodē. **E**pi amare boīem. nō
vt̄ doctorē veritatis. sed vt̄ hominē beni
uolum in me. **O** prudētissimū et verū dei
sequacē/ambrosiū. Non dixit August. nūc
pestiferis opinionibus inflato. **R**ecede a
me p̄tōr es. heretic⁹ es. blasphemus es.
Quanto minus hec et sīlia de puulis fide
libus ad eū cōcurrentib; ira seruescēs yo
muisset. **P**orro si recognitem⁹ q; nihil
erat in opib; christi vacuū/ et sententia
rū maiestate carens/ iudicabim⁹ ipm non
mediocrē intendisse/ dū vocabat puu
los ad se/ cobib̄es discip̄los charissimos
phibētes eos. Dehinc eos accedētes am
plexabat. imponēs eis manus/ et bñdice
bat eos. **E**t O p̄fissime Iesu. q; vltra p̄
te verecundabit̄ esse humiliis ad puulos:

Quis tumescens et elatus de sua vel ma
gnitudine vel sc̄iētia/ puitatē deinceps p
uulorū/ ignorantia aut imbecillitatē au
debit aspernari: quādo tu⁹ qui es deus be
nedic⁹ in secula/ in quo sunt oēs thesaui
ri sapientie sc̄iētia abscōditi/ vsc; ad ca
stissimos puulorū amplexus/ bñā brachia
māsuetus inclinas atq; circūligas. **P**ro
cul ergo/ procul ex hinc om̄is elatio. seor
sum sit/ indignabunda quelibet puulorū
effugatio/ vincit̄ hoc insigni exemplo xp̄i
nostrī. humanitas illa humiliis in socra
tea ph̄is collaudata. q̄ nō erubescet p̄
curas publicas/ laxare animū ludēdo cil
puulis arundine etiā crurib; supposita.
O si vidissent eū cathones cēsorū nostre
etatis/ quali eū cachinno derisissent. q; q;
nō ita lacram⁹ ad puulos colludēdi licen
tiā/ vt̄ nō abhorrendā p̄clamem⁹ oēm in
gestu aut verbo vel tactu petulantia aut
impudicitia. **R**ursus alia ratio est humili
tatiōis sue in obseq̄o dei sicut dauid sal
tans an̄ arcā totū virib; et nudat⁹. et vilis
in oculū suis celebraſ. **A**lia ratio dū queri
tur sola mētis recreatio. **P**riā semp optia
est. trix excessum recipit. nec video ybi ali
ter locū hēat cōgruentiorē illō ecclasticū
etiā a Tull' in de officiis. approbatū. **Q**uā
to maior es/ bñūlia te in oīb;. **H**ic christ⁹
statuto puulo corā discipul⁹ q; bñā hū
litatis normā verbo et exēplo inculcare vo
lebat. Qui maior est inter vos/ erit sīc mi
nor. **E**t rursus in loco quē tractam⁹ quis
quis nō recepit regnū de velut puul⁹/ nō
intrabut in illō. **E**cce corā deo. quia nō
mentioꝝ plures audiui a triennio cōfite
tes puulos/ et quosdā eoꝝ gradiusculos.
q̄ fatebāt se nūq; p̄tā suā fuisse dictruros
alteri. nō sic eis cōdescēdēt̄ et diligent̄ int
rogāti. in stāte etiā moris articlo q̄tūlibet
dānari debuissent. Agnosce ergo qd effi
cacie lateat in ipa cōdescēsione benigna.
Et qd opeꝝ interrogatōnū admonitōnūq;
discretio cauta et sedulitas artificiosa. ma
gis vero in his dei virt⁹ innocata spata p
piciāq; **Q**uosdā p̄tēra noui viros exper
tos q̄ iā a multānis p̄fessionū auditores
fuerāt/ prestates levir aut nūq; repisse ali
quē ceris effectū viciū q̄ pri⁹ illa cuiq; alei
deteriss⁹. Nec id adhuc fecissent. nisi mag
circūpectōis et lenitatis spūalis arte/ cepis
sent eos et pia qdā fraude vtili circumvenis
sent. **Q**ua sup̄ re/ quedā alia scripsisse me.

Ad christum trahendis

35

D memini et ad viciorū cognitōrem preci-
pue talium nuper vñus editus est in galli-
co tractatulus. **E**xpediam⁹ nos breui⁹
in reliquis tribus caluminis. Nam q̄ al-
legatur dignitas officij mei aut etia⁹ gra-
dus magistralis iā satis factum arbitror.
O autē supadditur meam occupatiōem
in maioribus esse debere. Nescio prorsus
si quicq̄ maius esse potest in quo puitas
mea proficere valeat q̄ deo dante virtutē
a fauicibus canis infernal is et ab ipsis ge-
benne portis/animas erige et tales pui-
loꝝ animas/quasi plantare aut rigare. p-
tem nō idignā horti ecclesiastici. puiilos
loquor p̄sertim in studio vt eis det incre-
mentū christus. **S**ed asserūt me in p̄di-
catōibus publicis/ista magnificentius
opaturum. Id quidē forte pomposi⁹. sed
meo iudicio nō efficacius neq̄ fructuosi⁹
us. **C**onfudit pridē ipse christus superbi-
am nostrā. que nō vult nisi multos habe-
at auditores os suū aperire sapiētē. quā
do cum muliercula samaritana et sola diu-
turno sermone fabulatus est. **N**ullo pa-
cto tamē abnegauerit ea me irrationabiliter
dimissurū esse que necessitatē sunt in of-
ficio cancellariatus. dum illi indign⁹ de-
seruo pro quantalibet utilitate securita-
in alijs. **S**ed vbi cessat necessitas (vt ple-
rumq; cessat) quis occupatōem mē tam
salubrē inculpabit. quādo me tunc. forte
vel ludentē vel ociante coarguere p̄sume-
ret nemo. **A**mplius delocit temporis
importunitate que tertia est calūnia/que
dam respōdimus in priori cōsideratōne.
quāq; locus aptior et ab om̄i suspitione
remotior essē nō possit q̄ publicus in ec-
clesia. **H**oc euitat pueriale illā notam.
Qui male agit odit lucem. **S**it quoq; ius-
sio christi vt luceat opa vestra bona corā
homīnibus et sit lucerna eius posita sup
candelabru. **Q**d si scandalizant̄ aliq; int̄-
pretantes hoc ad pompā/vel inanē iactā-
tiā/gloriunculā/hypocrisim vel pape-
lardiā vel aliud h̄mōi. viderint qđ dicant
Profecto scandalū tale est acceptū et non
datum. phariseorū nō pusillorū. ac pindē
contēnendū. quoniā neq; actus neq; lo-
cus p̄fert ex se aliquā spiritualis ruine oc-
casione. Porro nil mirandū si radius bo-
ni opis. q; sanis gratissimus est. sit lippus
lividus aut inflatis oculis. odiosus mole-
stusq;. **X**p̄i bonus odor sumus acclamat-

apostolus. **S**ed quid subiungitur. Alijs
quidē odor mortis in mortē. Alijs autē
odor vite in vitam. **L**etep̄ quisquis attē-
derit q̄ multa est messis dominica et ope-
rari pauci (de operarijs loquor idoneis).
Nam alijs innumeri sunt et fruges consu-
mere nati ait. **D**ratius videbit q̄ nullus
dies nulla hora nullus locus ab hac ope-
ratōne secludi deberet. **P**ostremo pro
quarta calūnia. nō infiōr rem per me
aggressam apud predecessores meos fuis-
se insolitam/comicū me solatur prouer-
bium. suus cuiq; mos est. **S**i non liceret
cuiq; aliquid preclare nouitatis arripere
male iret res publica. immo non iam iret
sed liberius corrueret. **N**e q̄ tamen est istō
negocium prorsus insolens vel extraor-
dinariū si de licentia et mandato episco-
pi diocesani qui est dominus messis sue/
quidam deputētur ad messem hanc. nūc
hoc nunc illo modo colendam. **S**ed et si
licentia hanc quesierim/tutaf̄ me illa xp̄i
sententia. **R**ogate dominū messis vt mit-
tat operarios in messem suam. **I**tidē ysai-
as protegit qui petēt quem mittam et q̄s
ibit nobis. **D**ixit Ecce ego sum mitte me
Nihil est enī in actis istis meis/quicq; v̄l
irregularē vel illegitimū. quia superiorū
potestas accessit et quia nullos paruulo-
rum audire p̄sumpsi sicut nec facere pro-
pono/absq; preceptorū sub quo informā-
tur noticia. **D**eniq; non parua cura scho-
larum et scholarū parisiū cōmissa est/sal-
tem in multis/cancellario ecclesie parisi-
enī. tum iure officij. tū de mandato apo-
stolico. **Q**uidvero curā hanc magis dece-
re potest. q̄ religiosa bonorū morū disci-
plina. **S**ed repetentes amici quod di-
ctū est. **C**alumniabitur inquiūt aduersarij/nouitatē istā vel de curiositate vel de si-
ctione vel de instructuositate vel de nimia
leuitate aut aliquo h̄mōi. **H**ec non mihi
noua sunt. **D**amici carissimi. **D**ia dudu-
p̄ cogitauit mecum ipse pegi. **N**ā q̄lis vñq;
fuit actio hois cogniti/q; vel reprehensione
vel sinistra aut stulta interpretatioē caruerit
Dobsecro tñ q̄ illā quā expectā salutē et ob-
testor corā pauēdo tribunali iusti iudicē
dei qm̄ nemo nouit q̄ sunt hominis nisi
spiritus hois qui in ipso est. quatinus in-
tra regulam Christi. In hac rea fructi-
bus meis me cognoscant. **E**t si quid in
doctrina vel operatōne falsum iudicū

De pāriūlis trahēdis ad christū

nesariū ve deprehēderint / nō refugio / iū
dicer tunc lypus rapax in vestimēto ouū
Si autem fructus operis boni / cernunt
extrinsecus. nō damne postulo arbor inten
tione de malitia intrinsecus. Alioqñ
peccatū incurrit temerarie diuidatio
nis fraterne. et scandalum ponitur pui
lis. quorū aduentus p hoc ad christū nō
nunq̄ impeditur. Portabit quisquis ta
lis erit / onus suum imposterū. ego libera
tus extitero. Et animaduertat precor ob
seruatorēs mei quantū fiducie gerat ani
mus mens in hac causa sibi bene consci
quando ipsos etiā tot puiulos. (quorum
conditio est nūl facile celare) testes habeo
et inuoco. Sed hec hactenus ad alios

Enī ad paruulos conuersus / eos sapi
entie verbis confidens / exhortabor. vt si
quis paruulus est veniat ad me nūl eru
bescat. nūl trepidet. nūl exhorreat. Au
diat quisquis ille erit bona saltem quedā
monita ex ore meo. si id ipsum arrogo mi
hi. Jure meo id possum non in me sed in
domino Inducā ad bonū si potero. no
minatim inter cetera ad recogitandū om
nes annos suos in amaritudine anie sue
Et ad scopandū spiritū suum scoba lin
gue proprie. Ad hoc tamen vel aliud nul
lum cogam inuitū. Porro nūl de ta
cendis inquirā / neq; persuadebo / immo
prohibebo sociorū vel aliorum secreta p
dere. Nullus insuper suspectā habeat fi
dem meā in obseruando tam signo q̄r
bo sigillū confessionis integrum. Scio
quātum priuilegiū est. Vellem vt con
fessi / tanta se et me discretōne celarent ne
q; per quosdam inducerētur ad opposi
tum / curiositate prava fatuaq;. Sed
extimescer aliquis / penitentie austēritatē
Vane hoc. quia nullam nō vltro sustine
dam impono. Malo enim exemplo guil
belmi parisensis / cum parua penitentia
voluntarie complenda / mittere homines
ad purgatorium / q̄ cum inuita non faci
enda / precipitare in infernu. Quisquis
aderit peccatorū suorum quanq; graui
simorū conscius / dicat cū dauid nūl omit
tens Peccau. Mortuū subiungam. pecca
tum tuū transtulit a te deus. nō vltimum
In penitentia punctum habuisse credide
rim si profecto ore abominata est iniqui
tas boceſt ad vomitū confessionis dedu
cta. Alius fortassis estimabit me cum

osurum vel spreturum postea. cuius scele
ra cognouero. Lerte nūl minus. ama
bo eum potius vt filiū in Christo carissi
mum. vt eum preterea quē timeredeū. et
bonum purgatiū factum sciuerō. vt eū
subinde qui mee fidei se ita totum cōm
iserit / vt ea proderet mentis vulnera inde
cora. que carissimis forte paretib⁹ neq;
q; ostendisset. Et ita sentio in corde meo
scit veritas q̄ dulcius afficior atq; man
suetius ad illos quos e magnis et graui
bus criminū periculis eruditos esse con
spicio / q; ad alios minus sauciatos. Nul
las deniq; vindicationis aut odij reliqui
as vñq; in animo residere gmiseric⁹ pro
confessione cuiuscūq; delicti. etiam si p
ria mors paretum delictum illud esset.
Scio tamen q̄ non potest a cōfessis / om
nis repente pudor abiici. Sed hoc neq;
necessitatis utile est. vincet tandem illuz
pudorem ratio. et ista interim cōfusio ad
non mediocrē penē dimissionē proficiet.
Conquerere alius et dicet frigidus sum
et indeuotus. quid mihi prodest cōfessio
Et sane esto. ita sit. tanto diligenter ac
cedere conuenit ad ignitiū eloquiū dei re
bementer. Accede ad hūc ignem calesces
plus satis. Videò sepe multos frigidos
in initio: q̄ etiā colloquiū tale super acti
bus suis vel horret vel rident / et discedunt
calentes consolati et vberitatem flentes.
Dobrigit mihi crebrius talis mutatio
Olim quoq; circa sorores germanas. dū
eas ad celibatum ppetuum inducerem:
tale aliqd carnale patiebar. turbabat nō
nunq; me et rationes meas omnes / tum
tus vulgaris consuerudinis. insolitū mi
bi proponebat id quod agere moliebas/
mea deuotio. Fluctuabam et nutabam. et
pene querebā dissoluere sanctitatem pro
positi ac retro pedem flectere. Quousq;
tandem deo propitio / cōuertebam oclos
a terra in celum. a morte hac ad vitam / a
mortaliitate ad eternitatem. et considera
bam in ipsa rationis arce et fidei lumine.
quoniā vanitas vanitatū et omnia vani
tas. Sic respirabam solidabar firmabar
q;. Quo magis hortandi sunt omnes / et
hoc modo. nō populari rumore vel con
suetudinis errore / sed pure veritatis con
sideratione / id quod iustum est et religio
se factum diuident. nec qd anim⁹ in pre
senti sentiat. sed quid sentire dēat attēdat

Pars prima de cōtractibus

35

Lebez solitus sum nec tacebo / confessos
mihi specialiter instituire ad quatuor obser-
vanda. Nam quo ad criminis pre ceteris de-
tector in eis os medacis et piuris detrac-
tionibus deditum. **D**anq; qz violentas et
rapaces. Tactus deniq; libidinosos ma-
xime monstruosos. damnatosq; legibus
Primū obseruandū est ut summope si-
bi caueat. ne deinceps sint occasio ruiner
damnatoris aliorū. quoniā istud est p̄prū
demonis officiū. Bene iussum est. **S**i nō
caste. tamē caute. hoc est secrete et solitarie
sine lesione vel scādalo cuiuscūq;
Scđz est. vt seductos olim ab eis/ aut suos ī ma-
lum cōplices/ studeant quātū discrete po-
tuerint ad emendatiōem reducere. immo
zalios p̄ eis. quatin⁹ et ipsi qui p̄r̄l demo-
nū. nūc p̄ hoc angelorū fungātur officijs
Tertiū est ut si peccauerint de cetero (p-
vt est humana fragilitas) semp tamē ad-
hibeāt tempore et loco ipm p̄fessionis an-
tidotū. quā nibil esse valitū obtestor ite-
rum et iterū. si nō fuerit integra et sufficien-
ter explicās atq; dinumerās cognita cōfi-
tentis peccata. cum circūstantijs maxime
eis q̄ peccati sp̄em mutar.
Quartū est.
Indico nempe singulis nō obligatorie
sed exhortatore sepius. vt teneat facilem
quādā obseruationēz pro omni tempore et
vite sue. tam pro rememoratiōne et quādā
satissimā peccatorū integrē simul con-
fessorū. qz pro cautela aliqua futurorum.
Vt or vero p̄mūnter hoc modo. vt dicat
singulis dieb; bis pater noster et ave. **D**a-
ria semel de manē et semel de sero. cū toti-
dem p̄strationib; ad terrā. si et vbi cōmo-
de fieri potuerit. Raro autē muto in hoc
pro magnitudine et varietate criminū di-
uersitatē hmōi obseruationū. quoniā vix
istud fieret et in alijs penitentib; secretio-
ribus p̄t scrupulosius varieras talis tra-
di. Q̄ si in hoc innocētes cū nocētib; ex-
quem / nō conquerātur innocētes. qz nō
min⁹ obligari sunt qui ne similes eēnt no-
centib; ipse prohibuit manutenuitq;
Danc vero quadruplicē institutoez pro
piulis/metro lūdes cōprehēdi. vt eas al-
tiori mēte reponat. Nō opere aut verbis.
alios corrupteris vñq; **S**it satis ipsa tibi
p̄ditio propria. Si qz pdideris monitis
actis venefandis. Discrete ad rectū mor-
tuocare stude. Non pudor obſistat/ tua
qui cōfessio plene. Crimina scita notet.

vel nocet illa tibi. **T**u de cōfessis grat⁹. tu
ne recidiues. **S**igno aliquo facili/ iugiter
esto memor. **A**d extremū vscquo pui-
li diligitis infantia. **U**t quid diligis va-
nitatem et queritis mendaciū. **V**enite fi-
denter. nulle viarum insidie. nullus latet
anguis in herba. **C**ōmunicabim⁹ multuo
bona spūalia/ quia tpalia vestra nulla re
quiro. **E**go vobis doctrinā. vos mibi ora-
tionē impendetis. immo orabim⁹ p̄ inui-
cem⁹ saluemur. **S**ic angelos nostros vi-
cissim letificabimus/ in quorū solennita-
tē hec scribo. **S**ic forte. nec iā forte. s; cer-
ta spe misericordiā inueniem⁹ apud p̄z
nostrū. dum obediem⁹ voci sue in accessu
nostro ad eū. ego puocando/ vos exequē-
do. **N**ec deerūt p̄ij/gratia et deuotōis am-
plexus/ in p̄nti miseria cōsolatoriū/ post-
modū glorie cōsummate ppetua yntas
subsequet. **A**d quā nos omes/ qui spiritu
parvuli esse debemus/ inuitat ipse Jesus
spirituali collocutōe et aflatū iugiter in
spirās et dicēs. Sinite puiulos reire ad me.

Incipit opusculū

eiudem. de cōtractibus ad instantiā prio-
ris et uētus dom⁹ carthusie in labaudia
Anno dñi. Dccccx. Dele Januarij.

Incepit probemū
Qui volunt diuites fieri inci-
dūt in laqueū et tentatōem
diaboli/ et desideria multa et
inutilia et nociva. q̄ mergūt
hoies in interitū et p̄ditōem
Radix enim omniū malorū est cupiditas
quā quidā appetentes/ errauerunt a fide.
et inferuerūt se multis doloribus. **T**u ve-
ro o homo dei hec fugie. **D**ecest aposto-
lica ammonitio cōformis sententie chri-
sti. Non potestis deo seruire et māmone.
Sed ve filijs Adam post peccatum.
quos oportet trāsire per viā contractū
ciuilium. vbi meū et tuū perstrepunt et
altercantur. **U**bi dolos fraudes laqueos
deceptionis spergit et abscondit inimic⁹
dum iniqua rebus p̄cias suadet imponi
dum nō satis attendūt homines quod ait.
Guido carthusieni. Rationalis creature/
vera perfectio est. vnamquāq; rem tanti
habere quanti habēda est. sicut pluris est
aīa qz esca. fides et equitas qz pecunia.
Quo fit ut spūales etiā dei homines/ vix
euadūt pericula. licet nolint diuites fieri